3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie.

— Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že OHIM nepožádal společnost AF Steelcase o nezbytná vysvětlení podle čl. 158 odst. 3 uvedeného nařízení, ačkoliv ta by v tomto případě neovlivnila podstatně podmínky nabídky.

Žaloba podaná dne 12. září 2014 – Španělsko v. Komise

(Věc T-657/14)

(2014/C 380/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí ze dne 27. června 2014, jímž bylo rozhodnuto o stavění platební lhůty pro výkaz výdajů a žádost o platbu č. 21 týkající se operačního programu pro výzkum, vývoj a inovace, Fondo tecnológico-FEDER (technologický fond EFRR), zaslané Španělskem dne 26. prosince 2013, a o zahájení řízení o pozastavení, a

— uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z toho, že rozhodnutí o stavění a o zahájení řízení o pozastavení je v rozporu s čl. 87 odst. 2 ve spojení s články 91 a 92 nařízení Rady č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, s. 25).

— V této souvislosti žalobce tvrdí, že lhůta uvedená v citovaném čl. 87 odst. 2 je lhůta propadná, která brání tomu, aby Komise po uplynutí dvou měsíců přijala rozhodnutí o stavění platební lhůty, a v důsledku toho brání i zahájení řízení o pozastavení plateb.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že rozhodnutí o stavění a o zahájení řízení bylo přijato po lhůtě stanovené unijním právem a je v rozporu se zásadami právní jistoty, legitimního očekávání a řádné správy. Na Španělské království, které legitimně očekávalo obdržení platby v zákonné lhůtě, má nepříznivý rozpočtový dopad.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 91 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1083/2006, neboť nebyly splněny podmínky, které toto nařízení stanoví k tomu, aby dané nařízení bylo přijato platně.

— V této souvislosti žalobce tvrdí, že rozhodnutí o stavění nemá oporu ve zprávě o auditu, jak vyžaduje uvedené ustanovení, nýbrž jen v pouhém návrhu, který nelze považovat za konečný dokument, jenž může být oporou pro rozhodnutí o stavění. Z uvedeného návrhu navíc nevyplývají ani jen indicie, natož důkazy o závažných nedostatcích v systému správy a dohledu.

Žaloba podaná dne 12. září 2014 – Jurašinović v. Rada

(Věc T-658/14)

(2014/C 380/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ivan Jurašinović (Angers, Francie) (zástupce: O. Pfligersdorffer, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí ze dne 8. července 2014, kterým Rada omezila přístup žalobce k dokumentům uvedeným v příloze 3 rozhodnutí, přičemž se dovolávala ochrany mezinárodních vztahů a ochrany soudních řízení a z toho důvodu vyloučila požadované dokumenty;

— uložil Radě, aby žalobci vyplatila částku 5 000 eur bez daně, tedy 6 000 s daní, jako náhradu řízení, a to spolu s úroky se sazbou ve výši stanovené Evropskou centrální bankou ke dni zapsání žaloby do rejstříku;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení týkajícího se výjimky ochrany soudních řízení a právního poradenství stanovené v čl. 4 odst. 2druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 ([1]), jelikož Tribunál již ve svém rozsudku Jurašinović v. Rada (T-63/10, EU:T:2012:516), k jehož provedení bylo napadené rozhodnutí přijato, rozhodl, že i kdyby byla uvedená výjimka použitelná, nemohla by se v projednávané věci uplatnit.

2. Druhý důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení týkajícího se výjimky ochrany veřejného zájmu, pokud jde o mezinárodní vztahy, stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, jelikož dotčené dokumenty se týkaly informací pocházejících od Evropské unie a nikoliv ze systému Organizace spojených národů, takže tok informací této organizace nebyl dotčen.